

Dosarul nr. 3ra-647/22
2-21103889-01-3ra-23062022

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul central (jud. L. Grădinari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Iurie Grecu

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Grecu împotriva inspectorului de sector al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Adrian Boz și comisarului Inspectoratului de Poliție Glodeni cu privire la constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților conform art. 24 din Legea privind accesul la informație și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost casată integral hotărârea din 7 decembrie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul central și emisă o nouă decizie

constată:

La 12 iulie 2021, Iurie Grecu a depus cerere de chemare în judecată împotriva inspectorului de sector al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Adrian Boz și comisarului Inspectoratului de Poliție Glodeni cu privire la constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților conform art. 24 din Legea privind accesul la informație și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, în temeiul art. 2 lit. b) din Legea privind accesul la informație, la 5 iulie 2021, cu nr. G 137/21, a depus cerere către inspectorul de sector nr. 1 al IP Glodeni, Vasile Ursachi, prin care a solicitat să fie informat cu transparența procesului decizional al informațiilor publice, cu declararea averii și conflictului de interese din perioada anului 2020.

A relatat că la 7 iulie 2021, la informația solicitată a primit răspunsul nr. 34/39-6071 din 5 iulie 2021, cu care însă nu este de acord, considerându-l vădit eronat, ce dezinformează solicitantul de informație, fiind unul pur formal, declarativ, care după formă și conținut contravine prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea privind accesul la informație.

Totodată, a evidențiat că pârâții, folosindu-se de situația de serviciu în detrimentul obligațiilor ce le revin potrivit competenței și în detrimentul drepturilor și libertăților sale ca persoană fizică, i-au îngrădit dreptul constituțional garantat – dreptul la informație.

Subsecvent, reclamantul a menționat că prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care constă în acțiunile și inacțiunile comise de aceștia pe marginea îngrădirii dreptului de acces la informație, fiindu-i cauzate suferințe morale, aduse onoarei și demnității sale de cetățean al RM.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (3), 1998 alin. (1), 2023, 2037 Cod civil, art. 5, 7, 8, 17, 18, 21 alin. (1) și (2), 36, 189 alin. (1) și (2), 211 alin. (1) și (2), art. 212 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 21 alin. (1) și (3) lit. e), 23 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la accesul la informație.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, constatarea nulității răspunsului nr. 34/39-6071 din 5 iulie 2021, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la informație, sancționarea pârâților conform art. 24 din Legea privind accesul la informație, obligarea pârâților, cu titlu de satisfacție echitabilă și efectivă, să repare, în mod solidar, prejudiciul moral cauzat în sumă de 2 000 de lei.

Prin hotărârea din 7 decembrie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul central, au fost respinse cerințele lui Iurie Grecu împotriva inspectorului de sector al IP Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al IP Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al IP Glodeni, Adrian Boz, comisariatului al IP Glodeni privind constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților conform art. 24 din Legea privind accesul la informație, obligarea pârâților cu titlu de satisfacție echitabilă a reparării prejudiciului moral cauzat în mod solidar în mărime de 2 000 de lei.

În susținerea soluției emise, cu referire la prevederile art. 5, 7, 8, 17 Cod administrativ, prima instanță a reținut că într-o acțiune în contencios administrativ, calitatea de pârât o poate deține doar autoritatea publică sau o autoritate asimilată acesteia.

În speță, însă, a fost constatat că Iurie Grecu a înaintat acțiunea împotriva inspectorului de sector al IP Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al IP Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al IP Glodeni, Adrian Boz, care sunt funcționari în cadrul autorității publice, astfel urmărind inițierea unei acțiuni în contencios administrativ împotriva unui subiect care nu întrunește calitatea de autoritatea publică.

La fel, nu se contestă activitatea administrativă și nu se urmărește revindicarea unui pretins drept încălcat.

Respectiv, prima instanță a conchis că Iurie Grecu urma să se adreseze cu cererea privind încălcarea dreptului la acces la informație împotriva autorității publice din care fac parte inspectorul de sector al IP Glodeni, Vasile Ursachi,

comisarul adjunct al IP Glodeni, Ion Nemerenco, comisarul principal al IP Glodeni, Adrian Boz, și anume: comisariatul IP Glodeni. Or, calitatea de pârât în cadrul procedurii de contencios administrativ o poate avea doar o autoritate publică și nu angajații acesteia.

Totodată, instanța de judecată a stabilit că Iurie Grecu prin acțiunea înaintată a formulat pretenții și față de comisariatul IP Glodeni.

Așadar, prima instanță a menționat că Iurie Grecu nu a formulat nicio petiție (cerere privind accesul la informație), în sensul Codului administrativ, în adresa comisarului adjunct al IP Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al IP Glodeni, Adrian Boz și comisariatul IP Glodeni, deci autoritatea publică nu a desfășurat nicio activitate administrativă în sensul art. 5 Cod administrativ, prin urmare, Iurie Grecu nu poate revendica încălcarea prin activitatea administrativă a pârâților a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

De asemenea, în cadrul ședinței de judecată, reieșind din materialele cauzei s-a confirmat că în termen de 15 zile, lui Iurie Grecu i-a fost furnizată informația solicitată la 5 iulie 2021.

Prin urmare, furnizorul de informații, în cazul dat, a oferit răspunsul reclamantului la cererea adresată nr. G-137 din 5 iulie 2021, ultimul însă în cerere nu a specificat în ce constă constatarea refuzului dreptului accesului la informațiile, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților conform art. 24 din Legea privind accesul la informații, cerințele sale nu sunt clare, în cazul când își întemeiază cerințele prin prisma prevederilor art. 206 alin. (1) Cod civil.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2021, Iurie Grecu a depus apel motivat.

Prin decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, a fost casată integral hotărârea din 7 decembrie 2021 a Judecătoriei Drochia sediul central și emisă o nouă decizie, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iurie Grecu împotriva funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului de Poliție Glodeni, inspectorului de sector – Vasile Ursachi, comisarului adjunct - Ion Nemerenco și comisarului șef - Adrian Boz privind constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților potrivit art. 24 din Legea privind accesul la informație și obligarea reparării prejudiciului moral.

A fost respinsă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iurie Grecu împotriva Inspectoratului de Poliție Glodeni privind constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâților potrivit art. 24 din Legea privind accesul la informație și obligarea reparării prejudiciului moral.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel, în temeiul art. 1 alin. (1), 2 alin. (1) și (2), 3, 5, 7, 8, 17, 20, 189 alin. (1), 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a conchis că o acțiune în contencios administrativ poate fi îndreptată doar împotriva unei autorități publice, fiind contestată activitatea administrativă a acestei autorități, iar funcționarii care au realizat careva operațiuni administrative în cadrul unor

proceduri administrative, pot participa în cadrul proceselor judiciare în calitate de persoane terțe.

Prin urmare, într-o acțiune în contencios administrativ, calitatea de pârât o poate deține doar autoritatea publică sau o autoritate asimilată acesteia.

Instanța de apel a constatat că în speță, Iurie Grecu a înaintat acțiunea împotriva inspectorului de sector al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Ion Nemerenco și comisarului șef al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Adrian Boz, care sunt funcționari publici în cadrul autorității publice, astfel urmărind inițierea unei acțiuni în contencios administrativ împotriva unui subiect care nu întrunește calitatea de autoritatea publică.

La fel, nu se contestă activitatea administrativă și nu se urmărește revendicarea unui pretins drept încălcat.

Reieșind din prevederile art. 44 alin. (1) și 204 Cod administrativ, instanța de apel a menționat că calitatea de pârât în cadrul procedurii de contencios administrativ o poate avea doar o autoritate publică și nu angajații acesteia, după cum sunt funcționarii publici din cadrul Inspectoratului de Poliție Glodeni, inspectorul de sector Vasile Ursachi, comisarul adjunct Ion Nemerenco și comisarul șef Adrian Boz, care sunt exponenții autorității publice - Inspectoratul de Poliție Glodeni, exercitând sarcinile stabilite de către autoritatea publică din care fac parte, iar în caz de dezacord cu acțiunile întreprinse de acești funcționari, calitatea de pârât urmează să o dețină autoritatea publică din care face parte, și nu funcționarii acestei entități publice.

La fel, a fost reținut că calitatea de pârât este o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă acțiunea înaintată de Iurie Grecu împotriva funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului de Poliție Glodeni, inspectorului de sector Vasile Ursachi, comisarului adjunct Ion Nemerenco și comisarului șef Adrian Boz, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că acțiunea cu care a fost sesizată instanța de judecată, a fost inițiată împotriva unor funcționari publici, iar pentru a fi examinate în procedura contenciosului administrativ, acțiunile urmează a fi inițiate împotriva unei autorități publice și nicidecum împotriva unor persoane fizice.

Totodată, instanța de apel a constatat că Iurie Grecu prin acțiunea înaintată a formulat pretenții și față de Inspectoratul de Poliție Glodeni, prin care a solicitat constatarea nulității răspunsului, constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul la acces la informație, sancționarea pârâtului conform art. 24 din Legea privind accesul la informații și repararea prejudiciului moral în mărime de 2 000 de lei.

În acest context, instanța de apel a reținut că autorității publice îi revine obligația de a asigura accesul liber la informația posedată, însă exercitarea acestui drept urmând a fi exercitată în limitele informației deținute și în limitele stabilite de lege pentru informația cu caracter limitat.

Cu referire la prevederile art. 21 alin. (1) și (3) lit. c), d), e), i) din Legea privind accesul la informație, instanța de apel a constatat indubitabil că cererea

privind accesul la informațiile publice a fost depusă de Iurie Grecu la 5 iulie 2021, iar autoritatea publică competentă de furnizarea informației a examinat cererea la 5 iulie 2021, adică în interiorul termenului prevăzut la art. 16 din legea menționată, răspunsul la cerere fiind comunicat lui Iurie Grecu la 7 iulie 2021, fapt confirmat de către reclamant/apelant în acțiunea depusă.

În atare circumstanțe, instanța de apel a menționat că solicitarea formulată de către Iurie Grecu în cererea din 5 iulie 2021, și anume: prezentarea informației privind declararea averii și conflictului de interese din perioada 2020, a fost examinată de către furnizorul de informații în termenul legal, iar răspunsul oferit de către autoritatea publică este unul deplin, concret și se referă nemijlocit la obiectul cererii, prin urmare, nu există o încălcare a dreptului acestuia la acces la informație în condițiile în care a fost expediat răspuns, fiind respectate întru totul prevederile Legii cu privire la accesul la informații.

Astfel, Iurie Grecu nu poate pretinde ca răspunsul la cerere a sa să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, iar stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Corespunzător, din moment ce furnizorul de informații a acționat prompt în interiorul termenului prevăzut de Legea privind accesul la informație în coroborare cu Codul administrativ și a satisfăcut cererea de acces la informație, Inspectoratului de Poliție Glodeni nu poate fi imputat încălcarea dreptului de acces la informație, precum și obligarea de a examina repetat aceiași cerere sau să dea răspuns solicitărilor lui Iurie Grecu, în conformitate cu dorința sa și propriilor solicitări.

Drept urmare, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantului precum că răspunsul Inspectoratului de Poliție Glodeni nr. 34/39- 6071 din 5 iulie 2021 este unul ilegal, or din coroborarea normelor legale prevăzute la art. 6 alin. (1) și art. 11 din Legea privind accesul la informație, se deduce că furnizorul de informații oficiale este obligat la cererea solicitantului să pună la dispoziția acestuia toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția sa, cu excepțiile prevăzute la art. 7 și 8 din legea citată.

În această ordine de idei, după cum corect a reținut și autoritatea publică pârâtă, instanța de apel a conchis că informația privind declarațiile de avere și a intereselor personale pentru anul 2020 a angajaților din cadrul Inspectoratului de Poliție Glodeni se deține de către Autoritatea Națională de Integritate, iar furnizorul datelor solicitate de Iurie Grecu este Autoritatea Națională de Integritate, dar nu Inspectoratul de Poliție Glodeni.

Așadar, deși Inspectoratul de Poliție Glodeni are statut de autoritate publică, acesta nu este posesor și furnizor al datelor din declarația de avere și interese personale, astfel, ultimul nu poate fi obligat să furnizeze informații pe care nu le deține.

La fel, Curtea de Apel Bălți a conchis și legalitatea răspunsului nr. 34/39-6071 din 5 iulie 2021 în partea informării lui Iurie Grecu precum că în Registrul declarațiilor privind conflictele de interese gestionat de către Inspectoratul de Poliție Glodeni pe perioada anului 2020 nu a fost înregistrată nicio declarație privind conflictele de interese, or potrivit art. 19 alin. (2) din Legea privind accesul la

informație, furnizorii de informații nu pot fi obligați să prezinte probe ale inexistenței informațiilor nedocumentate.

Drept consecință, instanța de apel a constatat că răspunsul nr. 34/39-6071 din 5 iulie 2021 emis de șeful interimar al Inspectoratului de Poliție Glodeni, comisar principal Adrian Boz, este unul legal, întemeiat și urmează a fi menținut, iar pretenția lui Iurie Grecu privind anularea răspunsului urmează a fi respinsă.

Subsecvent, instanța de apel a ajuns la concluzia privind respingerea pretenției cu privire la constatarea recunoașterii dreptului vătămat – dreptul de acces la informație, ca neîntemeiată.

La fel, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată pretenția lui Iurie Grecu privind sancționarea pârâtului/intimatului potrivit prevederilor art. 24 din Legea privind accesul la informație. Or, potrivit art. 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

În acest context, instanța de judecată a evidențiat că apelantul Iurie Grecu a formulat o pretenție cu caracter general, fără a specifica care din sancțiunile alternative prevăzute la art. 24 din legea menționată, urmează a fi aplicate în privința intimatului/pârâtului, iar instanța din oficiu nu poate decide în privința aplicării unor sancțiuni.

Finalmente, instanța de apel a considerat că urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și pretenția lui Iurie Grecu privind repararea prejudiciului moral, fiind o pretenție accesorie acțiunii prin care se solicită constatarea încălcării dreptului de acces la informație.

La 5 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Iurie Grecu a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, iar la 17 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel a ignorat să se pronunțe complet, obiectiv, cât și motivat, argumentat asupra cerințelor, pretențiilor, cât și asupra drepturilor lui invocate pe marginea pricinii, a interpretat și aplicat eronat normele de drept material prevăzute la art. 432 alin. (2), a interpretat eronat normele imperative garantate de stat prevăzute la art. 1 alin. (3), 34 alin. (1), Hotărârii Curții Constituționale a RM nr. 19 din 22 iunie 2015 pentru interpretarea art. 34 din Constituție, prevederile art. 9 din Legea cu privire la actele normative, art. 2 lit. b), 5 alin. (2) lit. a), b), 11 alin. (1) din Legea privind accesul la informație.

La fel, a remarcat că instanța de apel nu s-a expus asupra obligațiilor intimaților prevăzute la art. 2 și 9 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Așadar, a considerat că cele menționate denotă faptul că Curtea de Apel Bălți, pe marginea examinării apelului, nu a elucidat, determinat complet și obiectiv circumstanțele importante cauzei, iar concluziile din decizia contestată vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, contravin prevederilor art. 386 alin. (1) CPC.

A subliniat că poziția sa ca parte în proces nu a fost auzită, ceea ce constituie o gravă violare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Instanța de apel nu s-a conformat, nu și-a onorat obligațiunile prevăzute la art. 22 coroborat cu art. 219 Cod administrativ.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 14 aprilie 2022, în ședință publică (f. d. 79).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la 20 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 92).

Este cert și faptul că la 5 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Iurie Grecu a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți (f. d. 93-94).

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la 3 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 97).

Se mai constată că la 17 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Iurie Grecu a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți (f. d. 40-42).

Astfel, recursul depus de Iurie Grecu împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți este în termen.

La 24 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice – ip_glodeni@igp.gov.md, inspectorului de sector al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Vasile Ursachi, comisarului adjunct al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Ion Nemerenco, comisarului principal al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Adrian Boz și Inspectoratului de Poliție Glodeni a fost expediată copia recursului depus de Iurie Grecu, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se

confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 103).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Iurie Grecu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Iurie Grecu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Iurie Grecu se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru